

13de zondag door het jaar C, 26 juni 2022

Homilie P. Lukas Martens

Mensen van de weg

'Mensen van de weg', zo werden christenen aanvankelijk genoemd. Jezus is de weg, de waarheid en het leven. Zijn leven was een weg. Hij kwam van de Vader en keerde naar de Vader terug. Maar op die weg heeft Hij alles met ons, mensen, gedeeld, is Hij voor ons een wegwijzer en een Verlosser geweest, iemand die Zichzelf helemaal heeft gegeven in dienstbaarheid en solidariteit tot het uiterste. Zo heeft Hij alle menselijk kwaad op zich genomen en goed gemaakt. Dat was zijn verantwoordelijkheid, zijn zending, zijn roeping. Zo is Jezus zijn weg gegaan. En wij mogen ons geroepen weten om Jezus hierin te volgen.

Dat zijn allemaal grote woorden, maar de schriftlezingen van vandaag maken het concreter:

Resoluut kiezen voor één optie

God heeft Elia opdracht gegeven om Elisa aan te stellen tot zijn opvolger als profeet. Elia werpt Elisa zijn mantel en deze laatste begrijpt het gebaar. Maar hij vraagt: "*laat mij eerst afscheid nemen van mijn ouders.*" En dan het antwoord van Elia: "*ga maar weer terug, heb ik u tot iets verplicht?*" Dit maakt duidelijk dat God het is die een mens roept. Elia laat Elisa helemaal vrij. Ingaan op een roeping is een antwoord uit liefde, men kiest resoluut voor één optie. En dat vraagt loslaten, bruggen opblazen, schepen in brand steken. Er is geen weg terug. Zo radicaal kan het soms zijn.

Vastberaden keuze voor Jeruzalem

In het evangelie komt Jezus voor zo'n keuze te staan. Al enkele keren had Hij zijn leerlingen laten weten dat Hij in Jeruzalem veel zou moeten lijden. En nu lezen wij dat Hij vastberaden de reis naar Jeruzalem aanvaardt. Letterlijk staat er dat Hij '*zijn gezicht verhardt*'. Dat is een allusie op de profetie van de lijdende dienaar uit de profeet Jesaja, die doorheen het lijden blijft vertrouwen op de Heer. Wat Hem te wachten staat in Jeruzalem is schrikwekkend, maar Jezus kiest ervoor in alle vrijheid en uit liefde. Elders in de evangeliën wordt dit ook benadrukt waar Jezus bijvoorbeeld zegt: "*Niemand neemt Mij het leven af, Ik geef het uit*

mijzelf. Ik ben niet gekomen om gediend te worden, maar om te dienen en Mijn leven te geven voor velen."

Concreet

Wij allen staan vroeg of laat ook voor zo'n keuzes. Een bepaalde studie, een ander werk, verhuizen, een ziekte, een verlies of omstandigheden die drastisch veranderen. We krijgen vandaag in het evangelie nog drie concrete voorbeelden van mensen die Jezus willen volgen maar te horen krijgen dat dit veel vastberadenheid vraagt.

Donderzonen

Op weg naar Jeruzalem zijn er de donderzonen, Jakobus en Johannes, die vuur uit de hemel willen afroepen om mensen te verdelgen die Jezus niet willen ontvangen. Jezus keert zich om en wijst hen terecht. Jezus volgen gaat langs de weg van geweldloosheid en vergeving en niet langs de weg van macht en vergelding.

Zich niet installeren

Daarna waarschuwt Jezus iemand die Hem wil volgen: "*de Mensenzoon heeft niets om zijn hoofd op te laten rusten.*" Comfort wordt gereduceerd tot het minimum, want men moet op weg blijven gaan, men mag zich niet installeren. Voor onze oude kerk is dit een grote uitdaging: we hebben onze structuren, gebouwen, instellingen. Maar die mogen geen hinder worden voor het beleven van onze roeping als christen, als getuigen van Jezus.

Wie vader of moeder meer bemint dan Mij...

Tenslotte zijn er ook mensen die Jezus willen volgen maar moeite hebben om afstand te doen van hun relaties. In de Oosterse cultuur zijn familiebanden heilig, prioritair. Maar Jezus volgen vraagt totale beschikbaarheid. Jezus heeft Nazareth moeten verlaten voor zijn openbaar optreden. Als Jezus vandaag resoluut kiest voor de reis naar Jeruzalem, weet Hij goed welk een pijn dit zal teweeg brengen in het hart van zijn moeder. Maar zijn zending is prioritair.

Koninklijk vrij

Paulus benadrukt vandaag dat vrijheid niet betekent: alles kunnen doen wat je verlangt, alles naar uw hand kunnen zetten. Nee, vrijheid is de

Geest kunnen volgen en die gaat in tegen de zelfzucht. Jezus was de meest vrije mens, ook als Hij koos voor zijn verheffing aan het kruis, ook als Hij zich gevangen liet nemen om gefolterd te worden, ook als Hij voor Pilatus zijn identiteit te kennen gaf. Jezus is koninklijk vrij, ook daar waar Hij geboeid, gegeseld en met doornen gekroond aan mensen werd voorgesteld: zie de mens.

Vertrouwen

Vrijheid is vrucht van vertrouwen. Jezus wist dat zijn verheffing aan het kruis ook zijn verheffing tot bij de Vader zou betekenen. Jezus wist dat God Hem nooit in de steek zou laten, zoals ook de lijdende dienaar dit vertrouwen bezat. En Hij wist dat zijn leven in dienst stond van de verlossing van alle mensen.

Kijk naar Hem die jij wil volgen

Tenslotte nog dit laatste woord van Jezus: *"Wie de hand aan de ploeg slaat, mag niet achterom zien."* Als wij iemand willen volgen, moeten wij naar Hem blijven kijken, om te kunnen gaan waar Hij gaat, om te kunnen doen wat Hij doet, om van Hem te leren waar het met ons leven zal op uitlopen en hoe wij onze zending kunnen beleven totdat die is volbracht. Zo baden wij met de psalm: *"steeds houd ik mijn ogen gericht op de Heer, ik val niet want Hij staat naast mij. Gij zult mij de weg van het leven wijzen om heel mijn vreugde te vinden bij U, bestendig geluk aan uw zijde."*